

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 9Er/300/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6615205755
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Balážová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:6615205755.3

Uznesenie

Okresný súd Lučenec v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zastúpený advokátska kancelária Advocate, s.r.o., IČO: 36 865 141, so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava proti povinnému: P. M. Š., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. P. XXXX/XX, XXX XX F., štátny občan Slovenskej republiky o vymoženie 418 Eur s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým, PhD., Exekútorový úrad so sídlom Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava pod sp.zn. EX 10594/15, takto

rozhodol:

- I. Návrh povinného na zastavenie exekúcie sa zamieťa.
- II. Odklad exekúcie sa nepovoľuje.

odôvodnenie:

1. Dňa 10.01.2020 doručil povinný súdu prvej inštancie návrh na odklad a zastavenie exekúcie. Vo svojom podaní uviedol, že ako právny nástupca povinného disponuje iba exekučným titulom a nemôže predložiť rozhodcovskú zmluvu. Preto navrhol, aby súd vyzval príslušný rozhodcovský súd na predloženie dokumentácie s konaním č. SR 10866/14 (najmä rozhodcovskej zmluvy). Súčasne predložil rozsudok Okresného súdu Nitra sp.zn. 6Co/151/2016 zo dňa 29.03.2017, ktorý podľa jeho názoru riešil obdobný typ rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola vyhodnotená ako neprijateľná zmluvná podmienka. Poukázal na znenie ustanovenia § 68 ods. 1 písm. l) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, v zmysle ktorého súd exekúciu zastaví, ak je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom. Uvedené doplnenie zákonnej úpravy priniesol zákon č. 335/2014 Z.z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým sa novelizoval aj Exekučný poriadok s účinnosťou od 1. januára 2015. Zároveň poukázal aj dôvody Ministerstva spravodlivosti pre zavedenie tohto nového dôvodu zastavenia exekúcie.

Uviedol, že exekučným titulom na základe ktorého sa vedie exekúcia voči povinnému je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s., sp.zn. SR 10866/14 zo dňa 06.11.2014. V predmetnom prípade nachádza rozpor s verejným poriadkom a neprípustnosť vykonávanej exekúcie v tom, že Stály rozhodcovský súd v konaní, v ktorom bol vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý sa stal exekučným titulom, rozhodol bez toho, aby bola vôbec založená právomoc rozhodcovského súdu v konaní konať a rozhodovať.

Namieťa, že rozhodcovská zmluva je neprijateľnou zmluvnou podmienkou spôsobujúcou značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a ako taká je neplatná, v dôsledku čoho nebola daná právomoc rozhodcovského súdu.

Uviedol znenie ustanovení § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, na čl. 3 ods. 1 a 4 ods. 1 smernice 93/13/EHS aj na rozsudky Súdneho dvora vo veci 14/83 zo dňa 10.4.1984 Sabine von Colson a Elisabeth proti Land Nordrhein-Westfalen, vo veci 79/83 zo dňa 10.4.1984 Doroty Harz proti Deutsche Tradax GmbH a iné.

Má za to, že v prípade rozhodcovskej zmluvy povinný nemohol nijakým spôsobom ovplyvniť jej obsah, je neprijateľnou podmienkou a vzhľadom na formulárový charakter textu je jasné, že nebola

dojednaná individuálne, čo znamená, že takéto podmienky musí byť považovaná za neplatnú. Rozhodcovská zmluva prakticky priamo vylučuje všeobecný súd, ktorý by bol na prejednanie vecí príslušný. Výber rozhodcovského súdu spočíva na zmluvnej strane, ktorá podáva žalobný návrh. Z praxe vyplýva, že v rámci dodávateľsko-spotrebiteľských vzťahov sú to prevažne dodávatelia, ktorí využívajú možnosť riešenia sporu zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom rozhodcovského súdu. Spotrebiteľ v prípade, že dodávateľ podá žalobu na rozhodcovský súd, stráca reálne možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Zároveň riešením sporu vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy na rozhodcovskom súde dochádza k obchádzaniu súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách.

Do pozornosti súdu dal povinný rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 31. marca 2011 č.k. 6CoE/64/2010, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 13CoE/91/2014 zo dňa 05.09.2014, ako aj ďalšie rozhodnutia napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.04.2013 sp.zn. 5Cdo 375/2012, 6Cdo 166/2012 a iné.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. g) resp. l) Exekučného poriadku zastaviť a zároveň žiadal, aby súd povolil odklad exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku a to až do právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie, keďže možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

2. Oprávnený vo vyjadrení zo dňa 11.11.2020 uviedol, že z rozhodcovského rozsudku je jasne zrejmé, že rozhodcovský súd posúdil zmluvu o úvere ako platnú a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal oprávnenému voči povinnému nárok na plnenie. Rozhodcovský rozsudok, ktorý predstavuje exekučný titul, bol vydaný v súlade s právnymi predpismi a oprávnenému bolo v zmysle toho priznané právo na plnenie, na ktoré mal legitímny nárok. V tejto súvislosti poukázal oprávnený na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 M Cdo 11/2010 zo dňa 26.09.2011. Oprávnený má za to, že rozhodcovská zmluva, dohodnutá medzi oprávneným a povinným je nepochybne tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania. Už len z tohto pohľadu rozhodcovská zmluva nevyžaduje od povinného, aby spory s oprávneným riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Z článku II rozhodcovskej zmluvy jasne vyplýva, že nie je daná výlučnosť rozhodcovského súdu, a povinný sa má možnosť v prípade nespokojnosti obrátiť na všeobecný súd. Na podporu svojich tvrdení poukázal oprávnený na rozhodnutie Okresného súdu Rimavská Sobota, sp.zn. 14C/214/2014 zo dňa 24.09.2015, rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28.02.2016 a rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 12Cb/114/2014-104 a iné. Oprávnený odmieta akékoľvek argumenty, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovanom povinným. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má dlžník/klient (v tomto prípade povinný) na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie. Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle platných právnych predpisov (v čase uzavretia rozhodcovskej zmluvy) a nemožno mať teda žiadne pochybnosti o jej legitímnosti. Rozhodcovská zmluva ako dokument na samostatnom liste papiera môže, ale rovnako nemusí byť uzavretá spolu so zmluvou o úvere. Následne preto, v prípade, že žiadateľ o úver uzavrie rozhodcovskú zmluvu, pri vzniku sporu zo zmluvy o úvere má každá strana možnosť voľby medzi rozhodcovským a súdnym konaním (nakoľko sa jedná o tzv. nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu). Z uvedeného oprávnenému vyplýva, v prípade rozhodcovskej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku. Medzi oprávneným a povinným bola v predmetnom prípade uzatvorená rozhodcovská zmluva a to na samostatnom liste papiera, oddelene od samotnej Zmluvy o úvere. Zároveň oprávnený poukazuje, že povinný svojím podpisom zo dňa 04.10.2012 vyhlásil, že s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy súhlasí, zároveň vyhlasuje, že bol pred uzatvorením zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzatvorenia tejto rozhodcovskej zmluvy. Povinný svojím podpisom ako vážnym, zrozumiteľným a určitým prejavom vôle súhlasil s uzavretím. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má oprávnený za to, že rozhodcovskou zmluvou bola platne založená právomoc rozhodcovského súdu, a preto aj rozhodnutie, ktoré bolo výsledkom rozhodcovského konania má povahu exekučného titulu (nadobudlo právoplatnosť aj vykonateľnosť), a preto navrhol, aby súd návrh povinného zamietol.

3. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

4. Exekučné konanie sa začalo pred 1. aprílom 2017, preto súd postupoval podľa Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 (ďalej len „EP“).

5. Podľa § 57 ods. 1 písm. g) EP exekúciu súd zastaví, ak exekúciu súd vyhlásil za neprípustnú, pretože je tu iný dôvod, pre ktorý exekúciu nemožno vykonať.

6. Podľa § 57 ods. 1 písm. l) EP, exekúciu súd zastaví, ak je výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom.

7. Podľa § 58 ods. 1 EP exekúciu zastaví súd na návrh alebo aj bez návrhu.

8. Zastavením exekúcie sa rozumie procesný úkon (uznesenie) exekučného súdu smerujúci k trvalému upusteniu od vykonávania exekúcie vydaný po zistení neprípustnosti exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávných aj procesnoprávných skutočností zásadne po vydaní exekučného titulu.

9. V prejednávanej veci je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. sp.zn. SR 10866/14 zo dňa 06.11.2014 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Podľa rozsudku rozhodcovského súdu bol právny predchodca povinného zaviazaný zaplatiť navrhovateľovi (oprávnenému) sumu 480 Eur s príslušenstvom. Podkladom pre vydanie rozhodcovského rozsudku bola rozhodcovská zmluva zo dňa 04.10.2012 (ďalej len „rozhodcovská zmluva“).

Oprávnený s právnym predchodcom povinného uzavreli dňa 04.10.2012 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol oprávnený právnenému predchodcovi povinného finančné prostriedky. Súčasne v ten istý deň, t.j. 04.10.2012 uzavreli sa samostatnom liste aj rozhodcovskú zmluvu.

10. Podľa čl. II. bod 1 rozhodcovskej zmluvy sa všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 614602592 uzatvorenej dňa 04.10.2012 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienek zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku; rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

11. V čl. II. bod 3 rozhodcovskej zmluvy je uvedené, že ktorákolvek zo zmluvných strán má právo odstúpiť od tejto zmluvy aj bez uvedenia dôvodu, a to v lehote 10 dní od uzavretia tejto zmluvy. Odstúpenie od zmluvy musí byť v písomnej forme doručené v uvedenej lehote druhej zmluvnej strane.

12. V čl. III. veriteľ dostatočným spôsobom poučuje spotrebiteľa o rozhodcovskom konaní. Konkrétne mu vysvetľuje spôsob konania na rozhodcovskom súde, jeho začiatok a aj samotný postup.

V čl. III. bod. 5 je spotrebiteľ jasne a zrozumiteľne poučený o možnosti podať žalobu na zrušenie rozhodcovského rozsudku na príslušnom všeobecnom súde. Rovnako veriteľ zároveň odkazuje aj na internetovú stránku, kde je presne stanovený procesný postup, štatút aj rokovací poriadok Stáleho rozhodcovského súdu. V závere celej rozhodcovskej zmluvy je vyhlásenie dlžníka, že s uzatvorením tejto zmluvy súhlasí a vyhlasuje, že bol pred uzatvorením tejto zmluvy osobitne poučený o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy, čo potvrdil svojim vlastnoručným podpisom.

13. Podľa § 53 ods. 1, ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto

zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

14. Z § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že okresný súd preskúmava exekučný titul aj ex offo. Pokiaľ je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, prirodzenou súčasťou preskúvania tohto exekučného titulu je zisťovanie toho, či medzi zmluvnými stranami bola platne uzavretá rozhodcovská zmluva, a to či už formou osobitnej zmluvy alebo formou rozhodcovskej doložky v zmluve podľa §3 a § 4 zák. č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Povinnosť skúmať platnosť rozhodcovskej doložky pre exekučný súd vyplýva priamo zo zákona, nie je potrebné ju osobitne odôvodňovať. Jedným z predpokladov vedenia exekúcie je aj relevantný exekučný titul. Bez jeho existencie nie je možné exekúciu vykonať (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 86/2010). Súdna exekúcia môže byť nariadená len na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom materiálne stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje presnú individualizáciu povinného a hlavne určitý výrok (z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18). Exekučný súd je oprávnený preskúmať formálnu stránku exekučného titulu, a teda správnosť údajov uvedených v potvrdení o jeho vykonateľnosti.

15. Zmluva o úvere č. 614602597 uzatvorená medzi oprávneným ako veriteľom a právny predchodcom povinného ako dlžníkom zo dňa 04.10.2012 je spotrebiteľskou zmluvou. V ustanovení § 53 OZ je obsiahnutá úprava neprijateľných podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Ustanovenie odseku 1 vyššie citovaného ustanovenia zakotvuje všeobecnú zásadu, podľa ktorej spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať také ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda nesmie obsahovať neprijateľné podmienky. Zároveň však v druhej vete upravuje podmienky, za splnenia ktorých sa na zmluvné ustanovenia nehľadí ako na neprijateľné. Zákon č. 575/2009 Z. z. novelizujúci Občiansky zákonník s účinnosťou od 1. marca 2010 zmenil znenie druhej vety tak, že rozšíril okruh zmluvných podmienok, ktoré nemožno považovať za neprijateľné. Okrem už predtým platného znenia, ktoré za neprijateľnú nepovažoval zmluvnú podmienku, ktorá bola dohodnutá individuálne, novela za neprijateľné nepovažovala ani zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny. V našom prípade podstatou zostáva to, či uzavretie rozhodcovskej zmluvy, ktorá bola naformulovaná jednou zmluvnou stranou, je alebo nie je výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán. Aplikujúc uvedené závery na prejednávany prípad zmluvným dojednaním (čl. II bod. 3 rozhodcovskej zmluvy), tak bolo povinnému umožnené v primerane dlhej lehote po uzatvorení rozhodcovskej zmluvy zvážiť jej dôsledky a tieto prípadne vylúčiť. Na základe všetkého už vyššie uvedeného má súd za to, že pokiaľ bola povinnému na podpis predložená rozhodcovská zmluva na samostatnom liste papiera, v rozsahu štyroch článkov obsahu, v jej rámci bolo povinnej vysvetlené, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú jeho následky, pričom obsahuje tiež poučenie, ako je možné sa brániť proti vydanému rozhodcovskému rozsudku, a navyše bolo možné od tejto rozhodcovskej zmluvy odstúpiť v primeranej lehote, uvedenú rozhodcovskú zmluvu je možné považovať na individuálne dojednanú. Ako už bolo uvedené vyššie, čl. II. bod. 1 rozhodcovskej zmluvy obsahuje poučenie pre dlžníka, z ktorého vyplýva, že dôsledkom uzavretia rozhodcovskej zmluvy je možnosť riešenia sporov vyplývajúcich alebo súvisiacich s ustanoveniami zmluvy o úvere v rozhodcovskom konaní s tým, že spory môžu byť riešené aj v súdnom konaní. Ďalej bolo v citovanom článku uvedené, že výber jednej z alternatív riešenia sporov spočíva na žalobcovi. Už z uvedeného textu je podľa názoru súdu zrejmé, že povinný pred podpisom rozhodcovskej zmluvy mohol získať predstavu o tom, čo znamená rozhodcovské konanie a aké sú dôsledky podpísania rozhodcovskej zmluvy.

16. Z obsahu rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že obsahuje vyhlásenie dlžníka - právneho predchodcu povinného, že svojim podpisom potvrdzuje, že súhlasí s uzatvorením rozhodcovskej zmluvy, poučenie o dôsledkoch uzavretia rozhodcovskej zmluvy, znenie rozhodcovskej zmluvy a možnosť dlžníka - právneho predchodcu povinného odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy. To, že boli zmluvné podmienky vopred pripravené oprávneným na túto skutočnosť nemajú vplyv. Tým, že zmluvné strany výslovne prejavili vôľu uzavrieť rozhodcovskú zmluvu v zmysle § 3 zákona o rozhodcovskom konaní tak, že podpísali rozhodcovskú zmluvu, ktorá tvorí samostatnú listinu, došlo k individuálnemu dojednaniu tejto zmluvnej podmienky, preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1

Občianskeho zákonníka, a teda neplatnú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. S ohľadom na formu, obsah, ako aj znenie rozhodcovskej zmluvy, súd dospel k záveru, že povinný ako spotrebiteľ kvalifikovaným spôsobom prejavil vôľu podrobiť sa rozhodcovskému konaniu a uzavretie rozhodcovskej zmluvy samo o sebe nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

17. Výkon exekučného titulu v rozpore s verejným poriadkom ako dôvod zastavenia exekúcie je formulovaný značne široko. Obyčajne sa rozpor s ordre public chápe ako "poistka" pred núteným výkonom cudzích exekučných titulov v prípadoch, keď povaha tribunálu, priebeh konania alebo uložená povinnosť sú v rozpore s verejným poriadkom štátu výkonu. Podľa dôvodovej správy k zákonu č.335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní, ktorým bol tento dôvod zastavenia exekúcie do Exekučného poriadku doplnený, "tento dôvod bude integrovať všetky podstatné prípady presadenia hodnôt dobrých mravov, spravodlivosti, ktoré zakladajú hodnotové zázemie spoločnosti a ústavného a právneho poriadku SR. Dôvod zastavenia je koncipovaný bez bližšej špecifikácie zložiek exekučného titulu, ktoré môžu zakladať rozpor s verejným poriadkom. Pojem verejný poriadok nachádzame vo vnútroštátnej úprave vo viacerých právnych predpisoch a to tak hmotnoprávných, ako aj procesných, no jeho legálnu definíciu však spravidla neobsahujú. Vymedzenie uvedeného pojmu vo vnútroštátnej úprave môžeme nájsť v ustanovení § 36 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZMPS“), ktorý pod názvom Verejný poriadok uvádza, cit.: „Právny predpis cudzieho štátu nemožno použiť, pokiaľ by sa účinky tohto použitia priečili takým zásadám spoločenského a štátneho zriadenia Slovenskej republiky a jej právneho poriadku, na ktorých je potrebné bez výhrady trvať.“ Z vyššie uvedeného je zrejmé, že univerzálnu definíciu pojmu verejný poriadok nie je možné uviesť. Jedná sa totiž o neurčitý právny pojem podliehajúci zmenám v čase, v priestore a v konkrétnej situácii. Pojem verejný poriadok obsahuje tie základné zásady medzinárodného, európskeho a vnútroštátneho práva, ktorých zachovávanie a dodržiavanie je v danom čase, na danom mieste a v konkrétnej situácii nevyhnutné pre napĺňanie obsahu pojmu právny štát a demokratické zriadenie a ktorých dodržiavanie zabezpečuje pre spoločnosť pokoj, verejnú bezpečnosť a mier.

18. Exekučný súd musí zvažovať aj skutočnosť, že právny predchodca povinného dobrovoľne nesplnil povinnosť uloženú mu exekučným titulom. Oprávnený má legitímne právo očakávať nútený výkon exekučného titulu. Pokiaľ by súd zastavil exekúciu pre rozpor exekučného titulu s verejným poriadkom, znemožnil by oprávnenému výkon takéhoto rozhodnutia a tým by zasiahol do práva oprávneného na spravodlivý súdny proces. Vychádzajúc z takto zisteného skutkového stavu, súd dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je potrebné zamietnuť, nakoľko súd nezistil rozpor exekučného titulu so zákonom ani s verejným poriadkom (výrok I.).

19. Povinný zároveň žiadal aj o odklad exekúcie, keďže možno očakávať, že exekúcia bude zastavená.

20. Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

21. Vzhľadom k tomu, že okresný súd predmetnú exekúciu nezastavil a povinný neuviedol a zároveň nepreukázal žiadne ďalšie dôvody na povolenie odkladu exekúcie, okresný súd odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku nepovolil (II. výrok).

Poučenie:

Proti výroku I. je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, ktoré sa podáva na Okresnom súde Lučenec, Filákovská cesta 287, Lučenec.

Proti výroku II. tohto rozhodnutia nie je prípustné odvolanie.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V zmysle § 8 písm. a) v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z.z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, lehoty ustanovené zákonom alebo určené súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkmi konania a stranami v konaní, v čase odo dňa účinnosti tohto zákona, t.j. od 19. januára 2021 do 28. februára 2021, neplynú.